

konfirmasjonstale.com

Kjære menighet,
kjære familie og venner,
kjære faddere,
og kjære dere som står konfirmant sammen med meg i dag.

Å få si disse ordene her i Nidarosdomen gjør meg både liten og stor på samme tid.

Liten, fordi steinene her bærer så mange generasjoners bønner før mine.
Stor, fordi jeg får være en del av denne lange historien, og fordi Gud ser meg – akkurat nå, akkurat slik jeg er.

Jeg heter Ingrid, men mange av dere kjenner meg som Indi.
Jeg er 14 år, og i dag sier jeg mitt eget ja til troen.
Det er ikke et ja jeg sier alene.
Jeg sier det sammen med menigheten som har båret meg,
med koret som har lært meg å puste dypt og lytte til andre stemmer,
og med konfirmantgruppa som har gitt meg et trygt sted å spørre, tvile og tro.

«Herren er min hyrde, jeg mangler ingenting.»
Salme 23, vers 1.

Det er en setning jeg har fått høre mange ganger.
Men først på retreaten vi var på, da stillheten fikk lov til å vare lenger enn jeg var komfortabel med,
ble den setningen mer enn bare ord.
I stillheten – uten mobil, uten program, uten at jeg måtte prestere – kjente jeg at jeg var helt og fullt sett.

Ikke med forventninger som skulle oppfylles

Lag din egen personlige tale på konfirmasjonstale.com

men med en kjærlighet som bar meg, selv når tankene vandret.
Det var som om Gud sa: «Jeg er her. Ikke for at du skal klare alt, men for at du aldri skal måtte gå alene.»

Kanskje er det derfor Salme 23 starter slik.

Den sier ikke at alt blir lett,

bare at Gud går først.

At når bakken skifter fra vårslaps til sommersonn,

når høstvinden rufser til planene,

og vintermørket prøver å stjele motet,

så er det én som holder kursen for oss.

Guds trofasthet følger årstidene våre –

både de vi kan lese av kalenderen i Trondheim,

og de som skjer inni oss.

Jeg kjenner det igjen fra koret.

Noen øvelser flyter alt.

Andre ganger sprekker tonen, og vi må begynne på nytt.

Men når vi løfter blikket, puster sammen, og følger dirigentens hånd,

finner stemmene hverandre.

Det er blitt et bilde for meg på menighet:

Vi er ulike stemmer, ulike liv,

men sammen bærer vi noe som er større enn oss selv.

Noen ganger synger vi sterkt,

andre ganger må en annen stemme bære oss.

Slik lyder troen vakrest – når den deles.

Jeg står her ikke fordi jeg har funnet alle svar.

Jeg står her fordi jeg har møtt en Gud som tåler alle spørsmålene.

En Gud som lærte meg i stillheten at tro ikke først og fremst er støyende

følelser, [Lag din egen personlige tale på konfirmasjonstale.com](https://www.konfirmasjonstale.com)
men en rytme av nærvær som går gjennom hverdagen.

Og jeg trenger den rytmen.
For jeg er et menneske som liker å tenke langt, tegne streker før jeg sier ord,
være tålmodig og lete etter hva som er rettferdig.
Noen ganger gjør det meg langsam.
Andre ganger hjelper det meg å ikke gi opp for fort.
Jeg tror Gud har skapt oss ulike,
og at nettopp det er menighetens rikdom.

Guds trofasthet gjennom alle sesonger –
det er temaet som har fulgt meg mot denne dagen.
Det betyr noe i det store,
når verden kan kjennes uoversiktlig og urettferdig.
Men det betyr også noe i det helt nære.

Når leksene hopper seg opp og motivasjonen tar kvelden.
Når vennskap blir vanskelige.
Når jeg blir usikker på hvordan jeg best kan bruke det jeg har fått – kreativiteten
min,
tålmodigheten min, rettferdighetstrangen min.
Da minner jeg meg selv om hyrden som går foran.
Om at jeg ikke mangler det jeg trenger for å ta neste lille skritt.
Ikke alt på en gang. Bare neste skritt.

I dag vil jeg si takk.
Takk til dere i koret og i menigheten her i Nidaros.
Dere har vært et åndelig hjem.
Et sted hvor jeg kunne øve meg i å puste, både i sangen og i troen.
Et sted hvor fellesskapet ikke blir borte når lyset slukkes etter gudstjenesten,
men følger oss ut i hverdagen.

Takk til konfirmantlederne våre,
som har gitt oss trygghet til å stille ekte spørsmål.
Som har latt oss være fjorten – ikke ferdige voksne,
men heller ikke små barn.
Dere har vist oss at troen tåler livet – akkurat slik det er, ikke slik vi later som.

Takk til fadderne mine.
For samtalene som ikke hadde fasit,
for rådene som ikke presset,
og for at dere har stått ved siden av meg i valg jeg måtte eie selv.
Dere har vært trygge vinduer å se verden gjennom,
og jeg bærer mange av setningene deres med meg videre.

Takk til familien min,
for alle søndager dere dro oss avgårde litt for tidlig og med litt for mye småkaos,
for måter dere har vist meg at troen ikke bare bor i kirkerommet,
men rundt middagsbordet, i omsorg for naboen, i tilgivelse når vi trækker feil.
I dag gleder jeg meg til å feire med dere – også når vi kommer hjem til
familiemiddag.
Men mest av alt gleder jeg meg til å bære dette videre i dagene som kommer
etterpå.

Jeg vil også si noe om tjeneste.
For hva betyr det at Gud er trofast?
Det betyr ikke at jeg kan lene meg tilbake og vente på at andre skal ordne
verden.
Tvert imot: Det er en invitasjon.

Når Gud går foran, kan jeg gå etter.

Med det jeg har – og ikke det jeg ikke har [Lag din egen personlige tale på konfirmasjonstale.com](http://konfirmasjonstale.com)

For meg handler det om å bruke kreativiteten til å løfte andre, om å la tålmodigheten min bety mer lytting enn snakking, og om å la rettferdighetstrangen min bli til handling, ikke bare meninger.

Kanskje betyr det å fortsette å synge – ikke for applaus, men fordi sangen bærer håpet høyere.

Kanskje betyr det å si ja når menigheten trenger hjelp – i koret, i konfirmantarbeidet, i diakonien.

Kanskje betyr det å være en som legger merke til den som sitter alene i friminuttet,

og bruke to minutter på å sette seg ned ved siden av.

I Salme 23 loves grønne enger og hvilens vann.

Men salmen skjuler ikke mørke daler.

Det er ærlig teologi.

Jeg vet ikke hvilke daler som venter meg, eller dere.

Men jeg vet at hyrden går med,

at staven hans ikke er et truende våpen, men en trygg rettleiding,

og at Guds godhet ikke er et blinkskudd i et ellers tilfeldig liv,

men en nåde som følger etter oss,

helt til vi en dag hviler i det huset han har lovet oss.

Jeg tror på en kirke som er romslig.

Hvor den som jubler, og den som gråter stille,

får lov å være samtidig.

Hvor sannhet og nåde ikke settes opp mot hverandre, men går hånd i hånd.

Hvor unge stemmer blir lyttet til,

ikke fordi vi roper høyest,

men fordi Ånden også kvitterer i ungdommens språk.

Til dere som er yngre enn meg:

Det er lov å spørre, og det er lov å ikke ha flotte svar.

Gud tåler begge deler.

Til dere som er eldre:

Takk for at dere har båret oss.

Ikke slutt.

Vi trenger dere.

Og vi trenger at dere minner oss om at troen ikke er en sprint, men en vei.

Til dere som er mine medkonfirmanter:

Vi er ikke tilfeldige ved siden av hverandre.

I dag sier vi høyt noe vi skal få hjelpe hverandre å holde lavmælt i morgen:

At vi vil følge Jesus.

La oss gjøre det konkret.

La oss være de som ber for hverandre,

de som løfter når en faller,

de som sier fra når vi går oss bort,

og de som gleder oss over hverandres seire uten å sammenligne.

Kanskje er det dette det betyr å mangle ingenting:

Ikke at livet blir friksjonsfritt,

men at det vi virkelig trenger for å elske, håpe og tjene,

alltid vil bli gitt oss i rett tid.

Når jeg ser opp mot hvelvet her inne,

tenker jeg på alle som har stått der jeg står og sagt sitt ja.

De levde i andre tider, med andre utfordringer,

men den samme trofastheten bar dem også.

Det gjør meg trygg.

Og det forplikter meg.

[Lag din egen personlige tale på konfirmasjonstale.com](https://konfirmasjonstale.com)

Så her er mitt løfte – ikke som en perfekt plan,

men som en bønn:

Jeg vil la troen få tid.

Jeg vil la Guds ord få plass mellom alle andre ord.

Jeg vil tjene med de gavene jeg har,

søke rettferdighet der jeg kan påvirke,

og være tålmodig når veien går langsomt.

Jeg vil holde fast ved fellesskapet,

for alene blir stemmen min fort svak,

men sammen kan vi bære en sang som minner verden om håp.

Herren er min hyrde, jeg mangler ingenting.

Må den setningen få være en rytme i alt som kommer.

I vekkerklokkens ring og i nattens bønn.

I korprøven og i stillheten.

I latteren rundt bordet i kveld og i de dagene som blir tunge.

Gud har vært trofast gjennom alle sesonger.

Han vil være det videre også.

Takk for at dere har båret meg hit.

La oss bære hverandre videre. Amen.

Denne talen ble laget med konfirmasjonstale.com. Svar på noen få spørsmål og generer din egen personlige tale nå på konfirmasjonstale.com

Lag din egen personlige tale på konfirmasjonstale.com